

Поради батькам першокласника

Порада перша: найголовніше, що ви можете подарувати своїй дитині, - це ваша увага. Вислуховуйте її розповіді про школу, ставте уточнюючі питання. І пам'ятайте: те, що здається вам не дуже важливим, для вашого сина чи дочки може виявитися подією, що хвилює весь день!

Якщо дитина побачить ваш інтерес до її справ і турбот, вона обов'язково відчужує вашу підтримку.

Слухаючи її уважно, ви зможете зрозуміти, у чому малюкові потрібна ваша допомога, про що слід поговорити з учителем, що реально відбувається з дитиною після того, як ви прощаєтеся з нею біля дверей школи.

Порада друга: ваше позитивне ставлення до школи і вчителів спростить дитині період адаптації. Запитайте будь-якого знайомого першокласника, яка в нього вчителька. У відповідь ви, швидше за все, почуєте, що вона найкраща, найкрасивіша, найдобріша. Для першокласника вчитель стає одним з найголовніших дорослих у житті.

У перші місяці в школі вчитель закриває собою маму і тата. Мудрим вчинком треба підтримати цю «закоханість» дитини і не ревнувати. Співпрацюйте з учителями вашої дитини, пропонуйте допомогу, проявляйте активність. У класі з активними батьками тісніші і кращі стосунки між дітьми, цікавіше життя, більше свят і походів.

Навіть якщо особисто у вас, як батьків, є якісь питання до вчителів, вам здається, що потрібно робити по-іншому, усі тертя повинні залишитися між дорослими. Інакше дитина буде вимушена розриватися між любов'ю до батьків і авторитетом учителя.

Негативні чи нешанобливі вислови про школу і вчителів «у сімейному колі» значно ускладнять дитині адаптаційний період, підірвуть її спокій і впевненість у турботі і згоді між важливими для неї дорослими людьми.

Порада третя: ваше спокійне ставлення до шкільних турбот і шкільного життя дуже допоможе дитині. Побачивши батьків спокійними і впевненими, дитина відчужує, що боятися школи просто не потрібно.

Одна бабуся плакала, збираючи онука зранку в школу. Вона гладила його по голові, бігала між портфелем і одягом і голосила: «Куди ж ми тебе відпускаємо! Тебе ж там цілий день годувати не будуть! Як же ти там сам один без мене будеш!» І так кожного ранку протягом місяця. Зустрічали хлопчика зі школи так, ніби він тільки повернувся живим з війни. Батьки помітили, що дитина почала «боятися школи». Основну роботу провели з бабусяю. Її запросили на цілий день на шкільні заняття, вона була присутня на всіх уроках, снідала разом зі всім класом, зайшла в шкільну роздягальню, медичний кабінет, спортивний зал.

До речі, гордість хлопчика не була вражена присутністю в класі бабусі. Йому пообіцяли, що він розповість однокласникам, що це його бабуся, тільки якщо захоче сам. Після цього дня бабуся зрозуміла, що онук росте і тепер школа йому по плечу. Дуже швидко пройшли страхи й у самої дитини.

Порада четверта: допоможіть дитині встановити стосунки з однолітками і відчувати себе впевнено.

Особливо ваша допомога знадобиться, якщо дитина не ходила до школи в дитячий сад. У цьому випадку вона не звикла до того, що увага дорослих розподіляється відразу між декількома дітьми. Хваліть дитину за товариську, радійте вголос її новим шкільним знайомствам. Поговоріть із нею про правила спілкування зі своїми ровесниками, допоможіть стати вашій дитині цікавою іншим. Навчайте її новим іграм, щоб вона могла показати їх друзям. Запросіть однокласників вашої дитини до вас додому - просте чаювання, а маленький господар навчиться приймати гостей.

Не варто «підкупувати» увагу шкільних товаришів вашої дитини дорогими іграшками та одягом. Так ваша дитина не навчиться бути потрібною іншим. Ваш син чи дочка може зіткнутися із заздрістю однокласників. Упевнений у собі малюк адаптується до будь-якої ситуації швидше і спокійніше.

Порада п'ята: допоможіть дитині звикнути до нового режиму життя. Дитина зникає до школи не тільки психологічно, але й фізично. Багато дітей у першому класі вперше стикаються з необхідністю вставати в один і той же час зранку.

Упродовж 3-6 годин шкільного дня дитина активно навчається. У шість-сім років таке навантаження дорівнює напруженому робочому дню дорослої людини. З початком шкільного навчання різко збільшується навантаження на нервову систему, хребет, зір, слух дитини.

Якщо до цього ви не дотримувалися режиму дня, то намагайтеся м'яко ввести його. Ваша дочка чи син потребує регулярного, тривалого сну. Допоможіть школяру навчитися засинати в один і той же час. Не примушуйте дитину відразу сідати за уроки.

Дитині потрібний час, щоб відпочити. Це корисно і для самого процесу навчання. Мозок використовує час відпочинку, щоб «укласти нові знання на потрібні полиці». Малюкам, як і нам, після робочого дня потрібно трошки тиші і відпочинку. Поклопочіться про здоров'я вашої дитини, оскільки в перші місяці шкільного навчання огріхи в режимі дня позначатимуться серйозніше, ніж раніше.

Порада шоста: мудре відношення батьків до шкільних успіхів виключить третину можливих неприємностей дитини. Багато батьків так хочуть пишатися своїми дітьми і так турбуються про їх оцінки, що перетворюють дитину на додаток до шкільного щоденника.

Шкільні успіхи, безумовно, важливі. Але це не все життя вашої дитини. Шкільна оцінка - показник знань з даної теми даного предмета на даний момент. Ніякого відношення до особи дитини це не має. Хваліть дитину за її шкільні успіхи. І пам'ятайте, ніяка кількість «п'ятірок» не може бути важливішою за щастя вашої дитини.

Давайте постараємося, щоб найперші кроки, зроблені кожним малюком у шкільному світі, були для нього самого і членів його сім'ї радісними і впевненими!

